

Damir Šičko Alić

SPAŠEN SAM!

SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Autor: Damir Šičko Alić
Naslov: *Spašen sam! Slavljen neka je Bog!*
Copyright ©: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
Lektura: Tamara Vranić
Korektura: Kristina Vitković
Grafička obrada: Željka Strejček
Izdaje: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
ISBN: 978-953-6632-71-8
Tisak: Dizajn studio "RINGEIS", Zagreb
Kontakt adrese: Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
P.P. 205, 10040 Zagreb - Dubrava
zagreb@rijeczivota.hr
<http://www.rijeczivota.hr/>

Ukoliko nije drugačije naznačeno, svi biblijski citati preuzeti su iz Biblije u izdanju "Kršćanske sadašnjosti", Zagreb 1987.
Sva prava pridržana. Zabranjen pretnisak ove knjige u cijelosti ili djelomično bez pismenog dopuštenja izdavača.

I. izdanje
travanj, 2010.

Sadržaj

Uvod 5

Pojmovi 7

Primijenjena vjera 17

Znati i vjerovati 31

Molitva spasenja 47

Uvod

Bilo je to u četvrtak, 16. veljače 2010.

Sjedio sam i slušao propovijed pastora Ricka Sizemorea. Mogao sam osjetiti prisutnost Duha Svetog koja je bila vrlo snažna na tom bogoslužju. Duh mudrosti i otkrivenja djelovao je na poseban način. Gospodin mi je počeo govoriti o vjeri i svemu onome što po vjeri možemo primiti od Njega. Posebno mi je ukazao na ljude, kojima tako malo nedostaje, kako bi počeli primati blagoslove koje je On pripremio za njih u Kristu. Pokazao mi je što bi svi kršćani trebali razumjeti kako bi mogli primati blagoslove iz Njegove ruke. Ova knjižica govori o tome.

Damir Šičko Alić

Prvo poglavlje

Pojmovi

Ne znam jesi li ikada razgovarao s osobom koja drugačije shvaća pojmove o kojima ste razgovarali. Takvi razgovori ponekad nalikuju na igru „pokvarenog telefona“. Osoba A ne „čuje“ što Osoba B govori ili pogrešno shvaća njene riječi. Premda su možda iskrene i dobronamjerne, ove dvije osobe neće voditi konstruktivan razgovor, jer se njihova poimanja određenih pojmova uvelike razlikuju. Štoviše, njihov bi razgovor mogao biti destruktivan i proizvesti negativne osjećaje i stavove.

Želimo li vidjeti pozitivne pomake u ljudskim životima, moramo ispravno razumjeti značenje svih ključnih pojmova te provjeriti prihvaćaju li ljudi ta značenja. Jer, nadogradnja može započeti tek kada postavimo pravilne temelje.

Neki ljudi imaju narušeno ili iskrivljeno shvaćanje određenih pojmova. To znači da su u njihovim

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

životima postavljeni pogrešni temelji. Pogrešno postavljene temelje onemogućava kvalitetnu komunikaciju i nadogradnju.

Osim krivoga razumijevanja pojmova, često srećem još jedan problem – neznanje (nedovoljnu upućenost). To također sprječava vjernike da uđu u ono što je Bog pripremio za njih. Bog nam po proroku Hošei govori: „*Moj narod gine: nema znanja...*“ (Hošea 4:6). Nepoznavanje Riječi Božje često je uzrok krivoga shvaćanja, odnosno iskrivljavanja raznih pojmova.

Neki su kršćani upoznati s određenim pojmovima, pa ih čak i koriste u svom govoru, ali **ne razumiju njihovo značenje**.

Uzmimo, ilustracije radi, pojam Crkve. Kada čuju riječ **Crkva**, mnogi odmah pomisle na neku crkvenu denominaciju (Rimokatoličku Crkvu, Pravoslavnu Crkvu ili neku protestantsku crkvu). Drugi tu riječ povezuju s nekom vjerskom građevinom, treći s crkvenom hijerarhijom, a četvrti sa zajednicom vjernika.

Naša razmišljanja i stavovi o Crkvi ovise o tome kako shvaćamo pojam Crkve. Osoba, koja na spomen riječi *Crkva* odmah pomisli na crkvenu građevinu, neće razumjeti osobu koja taj pojam povezuje sa zajednicom vjernika. Ako žele da njihov razgovor bude kvalitetan, ove će osobe morati pojasniti o čemu to zapravo razgovaraju.

Osim pojma Crkve, u životima kršćana isprepliću se i mnogi drugi pojmovi, kao na primjer: žrtva, predanost, euharistija, krvni savez, vjernik, vjerovanje i novorođenje. Sve te pojmove možemo ispravno ili pogrešno shvaćati. Razgovor dviju osoba, koje na različite načine doživljavaju neki od navedenih pojmova, vjerojatno će biti besplodan.

Takve situacije nisu tako strašne kao one u kojima se ljudi u svom shvaćanju razilaze s *Bogom*.

Zamisli vjernika koji želi ugoditi Bogu, ali nema pravilno razumijevanje o nekim pojmovima. Njegovo se shvaćanje razilazi s Božjim. Gospodin mu kaže: „Trebaš postati vjernik!“, a on se zaprepasti. Nakon toga vjerojatno će se pobuniti i početi kontrirati Bogu, tvrdeći: „Ali, Bože, pa ja **jesam** vjernik!“ Naravno, ako nastavi tražiti Boga i razgovarati s Njim, taj će vjernik imati priliku shvatiti što Bog misli pod riječju VJERNIK, pa će moći uskladiti svoje shvaćanje s Božjim.

Koliko god nam se ovaj primjer činio banalnim, on je vrlo učestao u današnjem društvu. Mnogi ljudi nemaju ispravno razumijevanje o tome što znači **biti vjernik** – prema Božjim mjerilima. Ne shvaćaju ni što to znači **vjerovati Bogu**.

Budući da su to temeljna shvaćanja, mi ih moramo uskladiti s Božjima. Jer, pokušamo li nadograđivati na krivim temeljima, uzalud ćemo gubiti svoje vrijeme.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

To je razlog zbog kojeg danas postoji mnogo vjernika koji *nisu* vjernici. Mnogo onih koji ne shvaćaju što to znači vjerovati.

O tome mi je Duh Sveti govorio na spomenutom bogoslužju.

VJEROVATI BOGU

Što zapravo znači **vjerovati**, odnosno **biti vjernik**?

Vjerovati Bogu znači vjerovati u ono što Bog govori. To doslovno znači **složiti se** sa svime što Bog govori.

Kada vjerujemo Gospodinu, mi prihvaćamo Njegovu Riječ kao temelj na kojem izgrađujemo svoje stavove, mišljenja i govor. Osoba, koja vjeruje Bogu, uskladit će svoja djela s Njegovom Riječju i djelima.

Ako Mu ne vjerujemo, ne možemo se nazivati vjernicima. Ako su naša mišljenja, stavovi i govor drugačiji od Božjih mišljenja, stavova i govora, mi *nismo* vjernici. Nitko, čija su djela suprotna djelima, koja Bog traži od ljudi, ne može se smatrati vjernikom.

Kada vjerujemo Gospodinu, mi se slažemo s Njim u svemu. Ako On nešto tvrdi, mi tvrdimo to isto, bez obzira na mišljenja i pritiske drugih ljudi.

Istinski vjernik razvija svoju pobožnost na temelju Riječi Božje. Isus o tome jasno govori u Mateju

7:24-27: „**Svatko tko sluša ove moje riječi i izvršava ih** može se usporediti s mudrim čovjekom koji svoju kuću sagradi na litici. Udari pljusak, navalise potoci, dunuše vjetrovi i jurnuše na kuću, ali se ona ne sruši, jer je sagrađena na litici. Naprotiv, **svatko tko sluša ove moje riječi, a ne izvršava ih**, može se usporediti s ludim čovjekom koji svoju kuću sagradi na pijesku. Udari pljusak, navalise potoci, dunuše vjetrovi i nasrnuše na tu kuću i ona se sruši. I velika bijaše njezina ruševina.“

Izvršavanje je vrsta slaganja. Osoba, koja izvršava Riječ Božju, usvojila je Gospodinovo mišljenje te ga sada provodi u praksu. To je suština vjere. Bez toga nitko ne može tvrditi da je vjernik.

Svaka pobožnost, koja se ne temelji na Božjoj Riječi, to jest na slaganju s Bogom i usvajanju Njegovih mjerila, pogrešna je. Ako je naša pobožnost takva, onda smo i mi poput ludoga čovjeka iz navedenih stihova.

Taj čovjek ima problema s razumijevanjem temeljnoga pojma vjere i zbog toga je njegova pobožnost bezvrijedna.

Ako se smatramo vjericima, a **ne znamo što** bismo trebali vjerovati, naivni smo.

No, ako se smatramo vjericima, a izgovaramo riječi, suprotne onima, koje Bog govori, **u grijehu smo**.

Svaka osoba, čije riječi nisu u suglasju s Božjom Riječju, širi svoj grijeh na druge ljude.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Pravi vjernik to nikada neće učiniti. Naprotiv, on misli i govori isto što Bog misli i govori. On svjedoči za Božju Riječ i Istinu.

Biblija obiluje Božjim izjavama o Njemu samom, ljudima i svijetu u kojem živimo. Mi, koji smo vjernici, vjerujemo Božjem svjedočanstvu i slažemo se s Njim.

Vjerujemo da je Gospodin onakav kakvim sam sebe opisuje.

Vjerujemo da smo mi onakvi kakvima nas On opisuje.

Vjerujemo kako imamo sve što On tvrdi da imamo.

Vjerujemo da možemo učiniti sve što On govori da možemo učiniti.

Premda naši osjećaji ponekad govore drugačije, mi se slažemo s Bogom. NJEGOVO JE SVJEDOČANSTVO UZVIŠENIJE I VAŽNIJE OD NAŠIH DOŽIVLJAJA I OSJEĆAJA.

Mi živimo na temelju vjere, a ne na temelju svojih osjećaja ili dojmova.

To načelo vjere je suština vjere. Ako njega nemamo, nemamo ni temelj istinske vjere. A istinska nas vjera potiče na slaganje s Bogom.

Usvajajući Božju Riječ i mjerila, mi Mu počinjemo ugađati. Na taj način otvaramo vrata Njegovoj naklonosti. Po toj vjeri primamo svjedočanstvo kako smo Mu ugodili (Hebrejima 11:2).

Postoje ljudi, koji vjeruju u mnoge biblijske istine, ali nemaju svjedočanstvo da su djeca Božja (Rimljanima 8:16). Oni ne razumiju što znači vjerovati, odnosno biti vjernik. Nisu prihvatili biblijsko objašnjenje o vjeri i vjerovanju, pa su razvili neko *svoje* shvaćanje tih pojmova.

Kada je naše vjerovanje ispravno, mi prihvaćamo ono što Bog govori. To postaje temelj na kojem gradimo svoje živote.

Pravi vjernici prihvaćaju Božju Riječ kao smjerkaz. Ona im pokazuje kuda trebaju ići, što trebaju misliti i na koji način moraju djelovati.

Ako ne znamo Riječ Božju, onda ne znamo ni što bismo trebali vjerovati, a što ne. Božja Riječ odvaja vjeru od nevjere; Bogu ugodnu pobožnost od pogrešne religioznosti. Zbog toga nam Gospodin govori po apostolu Pavlu: „*Vjera (dolazi) od slušanja, a slušanje biva Riječju Božjom*“ (Rimljanima 10:17, KJV).

BOŽJA RIJEČ JE IZVOR BOGU UGODNE VJERE. Osoba, koja vjeruje, sluša Božju Riječ, prihvaća Božje tvrdnje i temelji svoju vjeru na Njegovoj Riječi.

Na žalost, mnogi ljudi misle kako je vjernik osoba koja vjeruje u Božje postojanje. Drugi smatraju kako su vjernici osobe koje su obavile vjerske obrede ili sakramente. Međutim, ni vjera u Božje postojanje niti vjerski sakramenti ne čine osobu vjernikom. Biti vjernik u biblijskom smislu znači vjerovati

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

u ono, što Bog govori, i živjeti na temelju toga. Čovjek, koja ne vjeruje Bogu, ne može sebe s pravom nazivati vjernikom. Ako ne vjeruje Kristu i ne drži se onoga, što On naučava, takav čovjek ne može s pravom nazivati sebe kršćaninom.

Na žalost, u današnje vrijeme imamo vjernike, odnosno kršćane, koji svojim načinom života sablažnjavaju ljude oko sebe. No, ti se „vjernici“ busaju u prsa, tvrdeći: „Mi smo kršćani – vjernici!“

Kršćanin nije onaj, koji **govori** kako je kršćanin, već onaj koji **živi** kao Kristov učenik. Pravi se vjernik slaže s Kristovim životnim stilom i učenjem te ih nasljeđuje.

Ako nemamo ispravnu vjeru, bit će nam teško živjeti poput Isusa i slijediti Njegov životni stil i učenje. No, ako je naša vjera ispravna, ona nam osigurava pomoć Duha Svetog, koji nam donosi snagu i mudrost pomoću koje možemo lakše izvršavati Božje upute. No, ključ je – ispravno vjervanje. Kada se slažemo s onim, što Bog govori, i vjerujemo Mu, Gospodin se pokreće u našim životima.

Dakle, kada prihvaćamo ono, što Bog govori, te usvajamo Njegovu Riječ kao Istinu, temeljeći na njoj svoj govor i djela, mi postupamo kao istinski vjernici.

NEDOSTATAK RAZUMIJEVANJA

Pogrešno shvaćanje pojma „vjernike“ vodi u zavaravanje i propast. Na žalost, mnogi pogrešno shvaćaju taj pojam te na krivi način procjenjuju sami sebe i svoje duhovno stanje u odnosu na Boga. Budući da je tomu tako, morali bismo se zapitati: „Kako netko postaje vjernik? Kako vjernik živi, govori i djeluje?“

Ako ne pronađemo točne odgovore na ova pitanja, doći ćemo do pogrešnih zaključaka. A pogrešni zaključci vode u krive odluke, te na koncu i u propast.

U dosadašnjem sam izlaganju djelomično opisao na koji način pravi vjernik živi, što govori i kako djeluje. On oponaša Krista. Brižljivo izvršava Božje zapovijedi. Nadalje, pravi vjernik ne laže, ne krade, ne griješi bludno, ne psuje, ne žudi za tuđom imovinom, ne ogovara, ne kleveće i ne oholi se.

Naprotiv, on oprašta, voli, izražava poštovanje, pomaže ljudima, izvršava svoje obveze, drži do svoje riječi, plaća porez i živi uzornim načinom života.

U nekim se crkvenim krugovima tvrdi kako osoba postaje vjernik primivši krštenje kao malo dijete. Dakle, u tim se krugovima neizravno vjeruje kako čin krštenja ima moć učiniti ljude vjernicima.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Ako taj čin zbilja ima tu sposobnost, onda krštena osoba od svojih najranijih dana ne laže, ne krade, ne psuje, nije neposlušna, itd. Ona nastavlja živjeti tim svetim načinom života i u tinejdžerskoj dobi, ali i u svojim zrelim godinama. Ne prepušta se grješnim mislima, požudi i manipuliranju.

Kada bi obredom krštenja, ljudi zaista postajali takvi (postajali vjernici), to bi bilo predivno. No, praksa nam pokazuje da to nije tako. Usprkos tome, što su primili krštenje i druge sakramente, mnogi ljudi lažu, psuju, kradu, prepuštaju se bludnosti, itd. Svojim djelima oni jasno pokazuju kako ne postoji takav magični obred koji bi od nevjernika mogao stvoriti vjernika, odnosno od grješnoga čovjeka – pravednika.

Bez ispravnoga shvaćanja Kristovog nauka (Evanđelja), odlučne predanosti i trajnoga usvajanja Božje Riječi, nitko od nas ne može biti dobar vjernik.

Primijenjena vjera

Dakle, **vjerovati Bogu** znači: **složiti se** s Njim, **prihvatiti** Njegovu Riječ i **usvojiti** ju kao Istinu na temelju koje osoba temelji svoje postupke. Ako to činiš, ti zbilja jesi vjernik.

Ako prihvaćaš ovu tvrdnju, spreman si za sljedeći korak vjere. Sada ću te suočiti s nekim Božjim tvrdnjama, kako bih ti omogućio da PROVJERIŠ imaš li zaista istinsku vjeru ili ne.

Prije, nego li pristupiš ovoj provjeri, želio bih te podsjetiti kako Božja Riječ zahtijeva da neke stvari jednostavno s vjerom prihvatimo, usvojimo i učinimo.

Prva se provjera odnosi na vječni život. Vjeruješ li u svjedočanstvo koje je Bog dao o tome?

*„A ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni, i taj je život u Njegovu Sinu. **Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema***

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

života. **Ovo pišem vama koji vjerujete u ime Sina Božjega, da znate da imate vječni život**“ (1. Ivanova 5:11-13).

Vjeruješ li ti ovom svjedočanstvu? Jesi li s vjermom pozvao Isusa u svoj život? Ako si zamolio Gospodina da dođe u tvoje srce, te ako vjeruješ svjedočanstvu navedenih stihova, tada znaj kako **imaš život vječni**.

Da vjerom u Isusa, Sina Božjeg, primamo vječni život, svjedoči nam i Evanđelje po Ivanu:

„Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života, već gnjev Božji ostaje na njemu“ (Ivan 3:36).

Imati vječni život znači imati pravo na odlazak u Raj nakon fizičke smrti. Osoba, koja ima vječni život, primila je dar i milost po kojoj je sigurna u pogledu Božje odluke na Dan Suda Božjeg. Zbog toga nam apostol Ivan govori: *„U ovome je njegova ljubav u odnosu na nas dosegla vrhunac da smo već sada sigurni u pogledu sudnjega dana...“* (1. Ivanova 4:17).

Ako si vjernik, onda se slažeš s navedenim istinama, prihvaćaš ih i živiš na temelju njih. U praksi to znači da svojim ustima ispovijedaš: *„Ja imam vječni život. Siguran sam u pogledu Sudnjega dana i znam da ću ići u Raj nakon smrti.“*

Ako to zaista vjeruješ, to ćeš i govoriti – svakome tko ti postavi pitanje, vezano uz tvoj duhovni

život. To ćeš reći svima koji to trebaju znati – i onima, koji se slažu s tobom, i onima koji se ne slažu.

Dakle, nećeš samo izgovarati te istine za sebe, već ćeš ih dijeliti i s drugima, kako bi i oni mogli primiti vječni život.

Gore navedeni stihovi nam jasno pokazuju kako je **vjera u Isusa, Sina Božjeg**, uvjet za primanje vječnog života. Također je jasno kako su oni, koji vjeruju, ispunili taj uvjet te za uzvrat primili dar vječnog života, odnosno spasenje.

To načelo nalazimo i u Djelima 16:29-31: „Tada čuvar tamnice zatraži svjetlo te skoči unutra pa se dršćući baci pred Pavla i Silu, zatim ih izvede i reče: **‘Gospodo, što mi treba činiti da se spasim?’ ‘Vjeruj u Gospodina Isusa – odgovoriše mu – pa ćeš se spasiti ti i tvoj dom.’**“

Upitavši Pavla i Silu: „Što mi treba činiti da se spasim?“, čuvar tamnice zapravo je upitao: „**Koji su uvjeti** za primanje spasenja?“

Kada bi taj čuvar tamnice postavio ovo pitanje nekim današnjim crkvenim službenicima, vjerojatno bi dobio cijeli popis radnji koje treba izvršiti, uz napomenu da će mu izvršavanje propisanoga **možda** donijeti spasenje.

No, apostol Pavao mu odgovara jednom jedinom rečenicom: „Vjeruj u Gospodina Isusa.“ Drugim riječima, uvjet za primanje spasenja je vjera u Gospodina Isusa. Osoba, koja je ispunila taj uvjet,

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

ima zakonsko pravo na spasenje. Zahvaljujući tome, što vjeruje u Krista, ta osoba stječe i druga prava.

Jedno od njih je pravo da se zove Božjim djetetom: „A svima koji ga primiše dade vlast [pravo] da postanu djeca Božja...“ (Ivan 1:12).

Drugo je pravo na vječni život: „*Zaista, zaista kažem vam, onaj koji vjeruje ima vječni život*“ (Ivan 6:47).

Dakle. Vjerujući u Sina Božjeg i Njegovo djelo otkupljenja, mi ispunjavamo uvjete za primanje spasenja te uz njega dobivamo i druge prekrasne darove od Boga. Ova knjižica navodi samo neke od njih. Ako želiš saznati više o tome, što ti sve pripada u Kristu, preporučujem ti moju knjigu ***Za tebe u Kristu.***

Dragi čitatelju, nadam se da si zamijenio nerazumijevanje razumijevanjem. Također se nadam da si odbacio sumnje i prigrlio vjeru, te da umjesto nade u srcu sada imaš sigurnost na koju nas apostol Ivan poziva, govoreći „...**da znate da imate vječni život**“ (1. Ivanova 5:13).

Nadalje, Poslanica Rimljanima 10: 9,10 nam govori: „*Ako ustima svojim priznaješ Isusa Gospodina i srcem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje...*“

Svaka osoba duboko u sebi zna je li iskreno prihvatila i priznala Isusa kao svoga Gospodina. Ako smo to učinili, mi smo toga svjesni. Također zna-

mo vjerujemo li da je Otac uskrisio Sina od mrtvih. Ni to nam uvjerenje, ako ga imamo, nitko ne može osporiti.

Prvi su apostoli bili tako uvjereni da je Bog uskrisio Isusa od mrtvih, da su bili voljni riskirati svoje živote zbog svoga svjedočanstva. Od njih dvanaest jedanaestorica su to svjedočanstvo potvrdili smrću. Hoćeš li vjerovati njihovu svjedočanstvu?

Ako povjeruješ njihovom svjedočanstvu, te priznaš Krista kao svoga Gospodina, *bit ćeš spašen*.

Deseti nam stih govori kako „... **vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje...**“

Ovo naglašavam zbog toga što ima mnogo dragih i dobronamjernih ljudi koji nisu primili ispravnu pouku o tome što to znači **biti vjernik i vjerovati Bogu**. Znam da ti ljudi vjeruju kako je Isus umro zbog njihovih grijeha i uskrsnuo radi njihovog opravdanja. Oni su svjesni kako je Biblija – Božja Riječ te znaju da je njeno svjedočanstvo istinito. No, budući da su primili krivu pouku, ti ljudi ne vjeruju da po vjeri u Isusa **već sada mogu primiti spasenje i sigurnost u pogledu Sudnjega dana**.

Njihove ih crkvene organizacije uče da vjeruju kako nitko ne može biti siguran je li spašen i znati da ima vječni život. Oni misle kako se primanje spasenja i vječnoga života odnosi na budućnost, a ne na sadašnje vrijeme.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Primili su učenje u kojem se tvrdi kako nitko ne zna (ili ne može znati) hoće li biti spašen. Zbog toga svakoga, tko vjeruje kako je već sada spašen, ti ljudi smatraju oholom osobom.

Takvo učenje potiče sumnje, a ne vjeru. Ljudi, koji promiču takva učenja, ne promiču nauk Isusa Krista i Njegovih apostola. Oni imaju drugačiji nauk.

Međutim, svaki bi kršćanin trebao slijediti Kristov nauk. Samo nauk, koji je istovjetan s cijelom biblijskom poukom dolazi od Boga.

Stoga ja, kao kršćanin, odlučujem više vjerovati Isusu i Bibliji, nego li ljudima ili religioznim organizacijama, te slijediti biblijski nauk.

Izlažući Istinu na ovakav način, ja ne želim govoriti protiv drugih ljudi ili organizacija, kao ni protiv njihovih prava i vjerovanja. No, činjenica je da oni svojim krivim učenjima zavode ljude na krivi put te promiču omalovažavanje Kristovog djela. Zbog njihovog je nauka Kristovo djelo neučinkovito u životima onih koji žele biti Njegovi učenici.

Budući da se spomenuti „učitelji“ pozivaju na Krista (kršćanstvo) i Božju Riječ – Bibliju, a njihovi sljedbenici smatraju sebe kršćanima, oni, koji poznaju Kristov nauk (Bibliju), dužni su ukazati na ono što Gospodin i Biblija zaista govore. Tko god povjeruje u Radosnu vijest, primit će spasenje, jer je dobio priliku čuti ono što Isus i Riječ Božja govore i tvrde.

PRIMIJENJENA VJERA

Đavao je otac laži (Ivan 8:44) i vrlo vješt manipulator. On nastoji uvjeriti ljude kako oni, koji navješćuju biblijsku Istinu, imaju nešto protiv određenih ljudi i skupina. On, koji je zavodnik, želi uvjeriti ljude kako su Isus i učitelji Njegove Riječi – zavodnici. Pozivajući se na Krista, đavao potiče predrasude, neprijateljstvo i strahove kako bi odvojio ljude od Krista i Njegovog nauka.

Dragi prijatelju, ljubav prebiva u Istini, a ne u lažima. Kada bih ti ja lagao, ponašajući se ljubazno i susretljivo, ili bih ti prešutio Istinu, dopuštajući ti da ostaneš u laži, ne bih ti bio prijatelj. To ne bi bila ljubav.

No, ako ti govorim Istinu, a to te boli i sukobljava se s tvojim mišljenjem, to ne znači da te ne volim. Naprotiv, pravo prijateljstvo i ljubav počivaju u iskrenosti i promicanju Istine. Pismo nam govori: *„Bolje je javni ukor nego lažna ljubav. Čestiti su udarci prijateljevi, a lažni poljupci neprijateljevi“* (Izreke 27:5,6).

Ako tvrdimo kako volimo ljude, a ne opomenemo ih zbog krivih uvjerenja ili djela, koja čine, tada im zapravo ne izražavamo ljubav. Svatko, tko voli svoju djecu i prijatelje, opominje ih u vezi s onim što ih može povrijediti i nanijeti im štetu.

Podilaženje i prešućivanje Istine nije ljubav. No, poučavanje i ukor mogu biti pravi izrazi ljubavi i brižnosti, iako tako ne izgledaju na prvi pogled.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Svatko od nas sam odlučuje što će i kome će vjerovati. Možemo vjerovati Bogu, sebi ili nekom trećem. Naša se vjera može temeljiti na izjavama, znanstvenim činjenicama, nekoj teoriji, osjećajima ili nečem drugom. Ona može biti ispravna i neispravna, opravdana ili neopravdana.

Vjerovati u ono, što piše u Bibliji, ne znači vjerovati samo ljudima koji su radi svoga svjedočanstva riskirali vlastite živote. To također znači **vjerovati Bogu** koji je potaknuo svoje sluge da zapišu Njegovu Riječ nama za svjedočanstvo. Primivši božansko nadahnuće, oni su se, poput skladatelja, koji promišlja svoje skladbe, uhvatili pisaljki i zapisali ono što je Bog želio. Sveto nam Pismo jasno govori kako nijedno biblijsko „... *proročanstvo nije došlo od ljudskoga htijenja, nego su ljudi govorili od Boga, potaknuti od Duha Svetoga*“ (2. Petrova 1:21).

Apostol Pavao tome dodaje: „*Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljivanje i odgajanje u pravednosti...*“ (2. Timoteju 3:16).

Nadahnuvši svoje sluge, Bog nam je dao svoju Riječ. Vjerovati svjedočanstvu Božjih slugu znači vjerovati Bogu.

Isus je zapovjedio učenicima da svjedoče o Njemu i svemu što je govorio. Oni su Ga poslušali, te za nas *utvrdili ono što je Gospodin propovijedao* (Hebrejima 2:3). Dakle, Kristovi su se učenici složili s Njegovim naukom, prihvatili ga i usvojili. Za-

tim su to prenijeli daljnjim naraštajima. Zbog toga možemo reći kako vjerovati njima znači vjerovati Bogu.

Vjeruješ li ti Bogu (njima)?

SPASENJE

Ništa nije tako vrijedno i važno kao spasenje ljudske duše. Isus nam govori: „Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoj život?“ (Matej 16:26). Ništa nije važnije od ljudskoga života. Postavljajući spomenuto pitanje, Gospodin nije mislio samo na ovozemaljski život, već i na boravljenje ljudske duše u vječnosti.

Ljudski život je vječan. Gdje ćemo ga provesti, i na koji način, ovisi o tome imamo li spasenje ili ne. Ako smo spašeni, provest ćemo vječnost u Raju, uživajući u kvaliteti života u kojoj Bog prebiva. Ako nismo spašeni, provest ćemo vječnost u paklu – s đavlom i njegovim hordama zla.

Bog ne želi da itko od nas završi u paklu. Zbog toga nam je u Kristu priprazio spasenje.

Međutim, Otac nas ne želi na silu otjerati u Raj. To bi bilo nepravedno! Stoga nam je dao slobodnu volju i dopustio nam da biramo. Ti i ja možemo odabrati spasenje ili se možemo prepustiti propasti.

Svaka osoba, koja dođe na ovaj svijet, nalazi se na putu u pakao zbog istočnoga grijeha. No, svat-

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

ko po Kristu može primiti spasenje od vječne osude. A to spasenje primamo milošću – po vjeri.

Što spasenje podrazumijeva? Grčka riječ **sozo** (*Strong's Concordance*, br. 4982), koju susrećemo u Rimljanima 10:10, znači: *spasiti, izbaviti iz opasnosti ili bolesti, zaštititi; vječno i duhovno spasenje*.

Primiti spasenje znači primiti vječni život, oprostjenje, opravdanje, otkupljenje i posinjenje. Ovi se pojmovi odnose na različite vidove spasenja.

Mnogi ljudi ne shvaćaju što je spasenje niti znaju kako ga mogu primiti. Neki smatraju da **moramo zaslužiti** da nas Bog spasi, jer misle kako se spasenje prima vršenjem dobrih i religioznih djela. Takve osobe smatraju da će samo oni, koji su učinili mnogo dobrih djela, *možda* biti spašeni. Svi ostali, koji nisu učinili dovoljno takvih djela, u velikoj su opasnosti.

S ljudske točke gledišta, takvo je razmišljanje logično. No, ono nema veze s istinom!

Spasenje se ne prima na temelju zasluga ili dobrih djela. Ono nije nikakva „zarada“.

SPASENJE JE DAR. Spašeni smo zbog Božje milosti, a ne zbog naših dobrih ili religioznih djela. Biblija nam jasno govori: „*Da, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djela, da se tko ne bi hvalisao*“ (Efežanima 2:8,9).

PRIMIJEJENA VJERA

Zapazi kako Pismo naziva spasenje **DAROM**. Ono je dar koji ne dolazi zbog nas ili naših djela.

Nekim je ljudima teško vjerovati u to jer su ih cijeli život drugačije učili. No, važno je ono što **BOG** tvrdi. A On tvrdi kako smo spašeni Njegovom milošću, a ne svojim djelima.

Što je milost?

Milost je nezaslužena naklonost. Bog je u Kristu učinio za nas ono što mi nismo mogli učiniti za sebe. On nam u Isusu daje milost, a ona u sebi nosi spasenje, opravdanje, otkupljenje, iscjeljenje, oprostjenje grijeha i život vječni. Kada prihvatimo Krista kao svoga Gospodina, s Njim dobijemo i mnoštvo Božjih darova.

Svatko može primiti spasenje. Možda se pitaš kako. Prije svega, vjeruj da je spasenje dar Božji. Bog nam ga daje u Isusu. Kada primimo Isusa, mi primimo i spasenje.

Čuvši kako nam Otac po svojoj Riječi govori: „Milošću ste spašeni“, mi se s vjerom trebamo složiti s Njim.

To znači da prihvaćamo Njegovu izjavu – dakle, vjerujemo Mu. Prihvaćati Riječ Božju znači vjerovati Bogu.

Mnogi nastoje vršiti dobra djela, nadajući se kako će nakon smrti (možda) otići u čistilište. Od tamo će, nadaju se, biti izbavljeni (plaćenim) misama.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Tko god razmišlja na taj način, nije u slaganju s Gospodinom. Takva osoba niječe spasenje po vjeri i milosti, tvrdeći kako ju Bog spašava **zbog njegovih dobrih djela i truda drugih ljudi**. A ta tvrdnja nije u skladu s napisanom Riječju Božjom, jer poručuje kako su naša (ljudska) djela veća i važnija od Isusovoga djela otkupljenja, prikazujući nas tako većima od Isusa.

Krivo učenje može usmjeriti ljude prema krivim ciljevima i onemogućiti im da prime spasenje. Takovo je učenje i ono, u kojem se tvrdi ga ljudi postižu spasenje, izvršavajući određene vjerske propise uz činjenje dobrih djela. Oni nam kažu: "Budete li izvršavali zadane zapovijedi uz činjenje dobrih djela tada može postići spasenje."

Mi možemo znati i činiti mnogo toga, a nemati ono osnovno.

Tvrdnja, kako nam naša dobrota i trud donose spasenje, suprotna je nauku Gospodina Isusa i Njegovih apostola.

Vjerovati u tu tvrdnju značilo bi vjerovati u Zakon, umjesto u milost; uzdati se u oskvrnjenu Mojsijevu poruku, a ne u Kristovu poruku. Mojsije je Božjem narodu navijestio Zakon i opravdanje na temelju vršenja propisanih djela, ukazujući Izraelcima kako će jednoga dana doći drugi Prorok (Mesija), čija će Riječ biti konačni autoritet. Najvažniji dio Mojsijeve poruke odnosi se na Krista, a ne na vršenje zapovijedi. Bog im je po Mojsiju rekao: „Proro-

ka, kao što sam ja, iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve, Bog tvoj: njega slušajte! Posve onako kako si i tražio od Jahve, Boga svoga, na Horebu, na dan zбора, kada si govorio: 'Neću više da slušam glas Jahve, Boga svoga, niti želim više gledati taj silni oganj, da ne poginem!' nato mi reče Jahve: 'Pravo su rekli. Podignut ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviti ću svoje riječi u njegova usta, da im kaže sve što mu zapovjedim. A ne bude li tko poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati preda mnom' (Ponovljeni zakon 18:15-19). Isus Krist je taj prorok i Mesija.

On je navijestio Radosnu vijest (Evandjelje) i primanje spasenja po milosti. On je objavio Božje, a ne naše djelo; Božju, a ne našu dobrotu. Apostol Pavao nam govori: „Ali kad se očitova dobrota Boga, našega Spasitelja, i njegova ljubav prema ljudima, tada nas – **ne zbog pravednih djela koja smo mi učinili, već po svom milosrđu – spasi kupelju ponovnog rađanja**, obnove koju čini Duh Sveti koga obilno izli na nas po našem Spasitelju Isusu Kristu, **da, opravdani njegovom milosti, budemo baštinici vječnoga života kojemu se nadamo**“ (Titu 3:4-7).

Kao što vidimo, tebe i mene spašavaju dobrota Boga, našega Spasitelja, i njegova ljubav prema ljudima. Opravdani smo Njegovom milošću, a ne našim djelima.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Gospodin Isus je rekao svojim učenicima: „*Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se*“ (Marko 16:16). Tu su Istinu učenici prenijeli nama.

Vjerom u Krista i savršenstvo Njegove žrtve mi primamo spasenje. Kada primimo spasenje, počemo činiti dobra i Bogu ugodna djela. Ta djela i danas ispunjavaju naše živote, ali ih ne činimo zato, da bismo (možda) bili spašeni, već zato što **jesmo** spašeni.

Ne činimo ih sa strepnjom, pitajući se hoćemo li ikada biti spašeni. Naprotiv, vršimo ih s radošću, svjesni kako smo već **primili** dar spasenja. Prihvatili smo Boga kao svoga Spasitelja te Mu sada ugađamo dobrim djelima ljubavi.

Znati i vjerovati

Kao što sam već spomenuo, mnogi ljudi znaju pojedine biblijske istine, ali ne vjeruju u njih (ne prihvaćaju ih). Tu ne mislim samo na one, koji se predstavljaju kao nevjernici (ateisti), već i na „vjernike“.

Na pitanje: „Je li Isus Spasitelj svijeta?“ neki od tih vjernika su mi potvrdno odgovorili.

Kada sam ih upitao je li On njihov Spasitelj, rekli su mi kako **ne znaju**.

Neki od njih umiju odlično objasniti Isusovu smrt i uskrsnuće. Kada ih upitamo zašto je Gospodin došao na zemlju i umro na križu, oni odgovaraju: „Zbog naših grijeha i opravdanja.“ No, kada ih upitamo jesu li **oni** opravdani i jesu li **njihovi** grijesi oprošteni, njihov je odgovor: „Ne znam.“

To je klasičan primjer posjedovanja znanja bez posjedovanja vjere. Taj primjer susrećemo svake ne-

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

djelje tijekom ispovijedanja Apostolskog vjerovanja. Ljudi ispovijedaju Kristovo utjelovljenje, smrt, uskrsnuće, uznesenje, oprostjenje grijeha i život vječni. No, ako ih upitaš vjeruju li srcem u to, što govore, od mnogih ćeš dobiti nejasan ili niječan odgovor.

To nam pokazuje kako istine, koje se spominju u Vjerovanju, nisu pronašle plodno tlo u srcima tih ljudi. Oni ih prihvaćaju ustima, ali ne i srcem.

Ako ih upitaš vjeruju li kako je Isus rođen od djevice, kako je uskrsnuo od mrtvih te kako po Njemu primamo oprostjenje grijeha i vječni život, mnogi će izraziti svoju nadu, ali ne i vjeru. Umjesto pouzdanja, izrazit će sumnje, a umjesto zahvalnosti – strahove. Neki će čak jasno izraziti svoju nevjeru u pogledu nekih od navedenih pitanja.

Ima ljudi, koji skladaju pjesme s duhovnom ili biblijskom tematikom, ali ne vjeruju u ono što Biblija (Bog) uči. Mnogi slikari i umjetnici obrađuju biblijske teme u svojim djelima, ali nemaju stvarnu vjeru.

Imaju li znanje? Svakako! No, nisu ga pomiješali s vjerom.

Razgovarao sam s profesorima teologije i diplomiranim teolozima koji ne vjeruju u ono što njihova Biblija govori.

OPROŠTENJE I OTKUPLJENJE

Nedavno sam razgovarao s uvažanim profesorom teologije koji je rekao kako on još nije otkupljen te radi na svom otkupljenju. Moram naglasiti da takva izjava nije ču Božju izjavu i Kristovo djelo otkupljenja. Taj profesor još uvijek nije prihvatio Gospodina i Njegovo djelo na ispravan način.

Božja Riječ vrlo jasno tvrdi: „On nas istrgnu iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo svog ljubljenog Sina, u kome **imamo otkupljenje**, oprostjenje grijeha“ (Kološanima 1:13,14).

Zapazi kako u Kristu **IMAMO** otkupljenje i oprostjenje grijeha. Nije riječ o nečemu što nemamo, već o onome što imamo. Dakle, Bog ne govori o nečemu, što tek trebamo dobiti, već o darovima koje smo već primili.

Vjerovati znači: složiti se s nečim, prihvatiti nešto i usvojiti nešto. Ako *vjerujemo* u Božju Istinu o otkupljenju i oprostjenju grijeha, mi **prihvaćamo** tu Istinu. Dakle, *usvajamo* ono što Biblija tvrdi.

Tvrditi kako nemamo otkupljenje i oprostjenje grijeha značilo bi poricati ono što Bog govori.

Obraćajući se ljudima, koji su prihvatili Isusa kao svoga Gospodina, Duh Sveti po Pavlu izjavljuje: „On nas u njemu sebi izabra prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu Kri-

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

stu, prema odluci svoje volje, na hvalu slave svoje milosti. Njom nas dobrostivo obdari u Ljubljeno-me, u kome imamo otkupljenje njegovom krvlju, oprostjenje grijeha, prema bogatstvu njegove milosti“ (Efežanima 1:4-7).

Ovi nam stihovi otkrivaju kako nas je Bog u Kristu izabrao da budemo Njegova svojina – Njegovi sinovi i kćeri. Vidimo da nam je **već** udijelio obilje svoje milosti, otkupljenje i oprostjenje grijeha.

Ako zbilja smatramo sebe vjericima, onda ćemo se složiti s tim Istinama, prihvaćajući ih i usvajajući ih kao sigurni temelj. Nećemo ih odbacivati niti ćemo se upuštati u filozofiranja.

PRIMANJE OPROŠTENJA

Često se susrećem s tradicionalnim vjericima koji na misi ispovijedaju: „Vjerujem u oprostjenje grijeha“ (Apostolsko vjerovanje), ali ne mogu prihvatiti činjenicu da im je oprošteno. Neki su uvjereni da je njihov grijeh *prevelik* da bi im ga Bog mogao oprostiti.

Prije svega, moraš znati kako Biblija tvrdi da Bog može oprostiti svaki grijeh, osim opetovano namjernoga – hule protiv Duha Svetoga i huljenja krvi i žrtve Isusa Krista (Matej 12:31; Hebrejima 10:29).

Oni, koji opetovano i svjesno hule Duha Božjeg, jasno pokazuju kako ne žele primiti oprostjenje, dok

ljudi, koji vape za oproštenjem, vjerojatno nikada nisu učinili takav grijeh.

Osim dvaju navedenih grijeha, svaki ljudski grijeh može biti oprošten. Bog oprašta ubojstva, nasilje, silovanje, bludnost, krađe, pronevjere i sve ostale grijeha. Ako se osoba istinski pokaje i odrekne grijeha, usvajajući Božja pravila za svoju budućnost, Gospodin joj oprašta.

Biblija nam govori: *„Dječice moja, ovo vam pišem da ne počinite grijeha. Ali ako tko i počinu grijeh, imamo zagovornika kod Oca: Isusa Krista, pravednika. On je žrtva pomirnice za naše grijeha; ne samo za naše nego za grijeha svega svijeta“* (1. Ivanova 1:1,2).

Gospodin nas potiče da ne grijehimo. No, ako i sagrijehimo, možemo s pokajanjem pristupiti Bogu i zamoliti Ga za oproštenje. Isus, naš Zagovornik (Odvjetnik), ishudit će nam oproštenje na temelju svoje žrtve. Navedeni stihovi tako snažno svjedoče o tome.

To nam potvrđuju i riječi koje je Duh Sveti izrekao po apostolu Ivanu: *„Ako priznajemo svoje grijeha, vjeran je on i pravedan: oprostiti će nam grijeha i očistiti nas od svake nepravednosti“* (1. Ivanova 1:9).

Jesi li iskreno priznao svoje grijeha Bogu? Ako jesi, vjeruj kako je On vjeran i pravedan, te ti oprašta tvoje grijeha, čisteći te od svake nepravednosti.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

Kad ispovjediš Gospodinu svoj grijeh, sve što trebaš činiti je vjerovati da je On postupio sukladno svojoj Riječi. Ako te ponovno napadnu osjećaji i misli nedostojnosti, reci im: „Vjeran je On i pravedan! Oprostio mi je moje grijehе i očistio me od svake nepravednosti.“ Zatim Ga zahvalno počni slaviti te nastavi živjeti sveto i pravedno. Sjeti se kako u stihovima, koje smo naveli, Pismo nekoliko puta govori kako u Kristu imamo oprostjenje grijehа. Ako si iskreno i ponizno ispovjedio svoje grijehе izravno Bogu, On ti je oprostio.

Prihvati to s vjerom! Božja Riječ ne laže.

Ako zbilja vjeruješ u ono, što stoji pisano, prihvatit ćeš istinu o oprostjenju. Žalosno je što mnogi priznaju svoje grijehе bez vjere u Boga. Ispovjedanje grijehа s vjerom u Boga podrazumijeva primanje oprostjenja. Primajući tu milost, mi prihvaćamo svjedočanstvo Riječi Božje kao konačnu Istinu.

OPRAVDANJE

S opravdanjem je kao i s oprostjenjem. Kršćani su opravdani zbog svoje vjere, a ne zbog dobrih ili religioznih djela koja čine.

Mnoge vjerske zajednice uče kako se opravdanje postiže na temelju izvršavanja dobrih djela. One tvrde kako ćemo (možda) primiti opravdanje bude-mo li izvršavali ono što *one* propisuju.

U različitim se zajednicama vrše različite vrste djela, ali sva se ona uglavnom oslanjaju na Mojsijev zakon ili neku inačicu Mojsijevoga zakona. A taj Zakon tvrdi: „*Tko vrši ove zapovijedi, živjet će po njima*“ (Ponovljeni zakon 6:24; Galaćanima 3:12). Zakoni brojnih vjerskih zajednica nasljeđuju to isto načelo, dodajući mu slične ili malo izmijenjene obveze.

Sve je to protivno novozavjetnom biblijskom nauku o opravdanju. Novozavjetni nauk o opravdanju temelji se na otkrivenju da vjernik prima opravdanje po vjeri u Krista i Njegovu žrtvu.

Pavao također objašnjava: „*Tako, braćo, znajte da vam se po ovome navješćuje oproštenje grijeha. Od svega od čega se niste mogli opravdati Mojsijevim zakonom, po ovome se opravdava **svaki koji vjeruje***“ (Djela apostolska 13:38,39).

Dakle, opravdanje primamo po vjeri.

To nam svjedoči i Rimljanima 5:1: „*Dakle: **opravdani vjerom** u miru smo s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu...*“

Brojne religiozne organizacije uče kako se opravdanje prima na temelju žrtava i djela koje ljudi čine. No, Biblija nam otkriva kako je pravednost – dar Božji.

„*Jer ako je dakle prekršajem jednoga i posredovanjem jednoga zavladala smrt, mnogo će sigurnije oni koji primaju izobilje milosti i **dar pravedno-***

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

sti vladati snagom života po jednome – Isusu Kristu“ (Rimljanima 5:17).

Otac želi da primimo Njegov dar. Jer, kad to učinimo sa zahvalnošću, On je zadovoljan. Zanimajući i odbacujući dar opravdanja, mi Ga vrijeđamo, a znam da to većina ljudi ne želi činiti.

Bog je prešao dalek put, dopustivši da Njegov Sin trpi i umre na križu. A to je učinio, kako bi nam pokazao svoju ljubav. Pismo nam govori: „Njega je [Isusa] Bog izložio da svojom krvi bude Pomirilište po vjeri, da učini očitom svoju pravednost – jer je ostavio nekažnjene prošle grijeha u vrijeme Božje strpljivosti – da učini očitom svoju pravednost u sadašnje vrijeme i da dokaže da je pravedan i **da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa**“ (Rimljanima 3:25,26).

U današnje vrijeme, baš kao i u Isusovo doba, toliki ljudi pokušavaju ustanoviti svoju vlastitu pravednost, oslanjajući se na djela koja oni čine. Na taj način postupaju kao Židovi o kojima Pavao govori u Rimljanima 10: 3,4: „Ne poznajući Božje pravednosti i nastojeći ustanoviti svoju vlastitu, nisu se podvrgli Božjoj pravednosti. Jer Krist je surha i suršetak Zakona **da se opravda svatko tko vjeruje.**“

OSTANI ČVRST U VJERI!

Kao što sam rekao, ima ljudi, koji znaju što Riječ Božja govori, ali ne vjeruju u to. Takve bi osobe

trebale odlučiti vjerovati svjedočanstvu Riječi. Bog želi da naučimo čvrsto stajati na uvjerenjima koje crpimo iz Riječi.

Svaki kršćanin mora biti čvrst u vjeri, kako bi se mogao suprotstaviti mislima i osjećajima koji raspiruju sumnje i niječu ono što **stoji pisano**. Božje je svjedočanstvo veće od ljudskoga i mi trebamo ugađati Bogu, a ne samima sebi ili ljudima. A Njemu ugađamo, vjerujući u ono što On govori (slažući se, prihvaćajući i usvajajući Riječ). Bez vjere nemoguće Mu je ugoditi (Hebrejima 11:6). Kada bi imao hrpu dobrih i religioznih djela, ali ne i vjeru, ne bi Mu mogao ugoditi. No, ako u tvom srcu postoji vjera, već Mu ugađaš. To je najvrednije „djelo“ koje možemo donijeti Bogu. Sâm Isus je rekao: „**Ovo djelo Bog hoće... – da vjerujete u onoga koga je on poslao**“ (Ivan 6:29).

Naša djela i postupci, koji vrijede u Božjim očima, proizlaze iz vjere (slaganja, prihvaćanja, usvajanja). Ako ne proizlaze iz vjere, to su samo **mrtva** djela. A Bog nas poziva na *oduraćanje (pokajanje) od mrtvih djela* (Hebrejima 6:1).

Mnogi iskreni i dobronamjerni ljudi čine djela koja ne proizlaze iz vjere. Na žalost, takvim se djelima ne ugađa Bogu. Njemu je ugodno samo ono što dolazi od vjere.

Govoreći o svojoj vjeri, ljudi često misle na vjersku organizaciju kojoj pripadaju. No, ja ovdje ne govorim o tradiciji ili vjerskom opredjeljenju, već o

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

vjeri iz koje potječu Bogu ugodna djela. Ona proizlaze iz slaganja s onim što On govori, a ne iz onoga što neka vjerska organizacija govori ili uči.

A ono, što nam je Bog rekao, zapisano je u Bibliji.

Stoga te danas pozivam da prigriš vjeru koja se temelji na Riječi Božjoj. Tu vjeru možeš primiti, proučavajući Sveto Pismo i slažući se s onim što ono uči. To je vjera koja spašava i opravdava.

KLJUČ ZA VJERU

Svaka kuća ima vrata koja se otvaraju nekim ključem. Ne možemo svakim ključem otključati svaka vrata. Isto vrijedi i u kući Božjoj. Božja kuća ima svoja vrata, a ta se vrata zovu – VJERA. Govorimo, naravno, o vjeri koja se temelji na poslušnosti Božjoj Riječi.

Vrata imaju ključanicu te ih ne možemo otključati bez ključa. No, ako imamo pravi ključ, možemo ih otključati i ući u kuću.

Želimo li ući u kuću Božju, te uživati blagoslove, koji su u njoj, moramo imati ključ koji otvara njena duhovna vrata.

Taj ključ je **priznanje naših usta**.

Pismo nam govori: „*Ako **ustima svojim priznaješ** Isusa Gospodina i sreem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Vje-*

*ra srca postiže pravednost, a priznanje usta spase-
nje...*" (Rimljanima 10:9,10).

Dobro je vjerovati Riječi. No, kršćani trebaju *izražavati* svoju vjeru. **A izražavamo ju priznanjem svojih usta, to jest glasnim ispovijedanjem Riječi Božje.**

Izražavajući govorom svoje vjerovanje, mi oslobađamo snagu vjere. Na taj način pokrećemo proces koji nas vodi do željenoga cilja. Naša vjera i priznanje usta djeluju zajedno, ostvarujući božanske planove za naše živote. Ako samo ispovijedamo Riječ, a nemamo vjeru, nećemo ništa ostvariti. No, i takvim ispovijedanjem Riječi mi možemo primiti vjeru od Boga, jer vjera dolazi od **slušanja** Riječi Božje (Rimljanima 10:17).

A ako imamo vjeru, nećemo moći šutjeti o onome u što vjerujemo. Pismo nam govori: „*A kako imamo isti duh vjere o kojem je pisano: 'Vjerovah, zato govorih', jednako i mi vjerujemo, i zato govorimo...*“ (2. Korinćanima 4:13).

Željeli mi to ili ne, svatko od nas govori ono u što vjeruje. Ako imamo pogrešna uvjerenja, naše će ispovijedanje (priznanje, govorenje) biti pogrešno. No, ako imamo ispravnu vjeru, ispravno ćemo i govoriti.

Kršćani moraju čvrsto zgrabiti Riječ Božju i mnogo više ispovijedati ono u što vjeruju. Rana je Crkva bila svjesna toga, pa su prvi kršćani stvori-

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

li **vjerovanja**, od kojih je najpoznatije Apostolsko vjerovanje.

Apostolsko vjerovanje je sažetak kojim se izražavaju temeljna vjerovanja Rane Crkve. Njime su prvi učenici izražavali svoju vjeru. Zbog toga se kršćanstvo naziva(lo) **vjerom ispovijedanja** (vjerospovijed).

Od samih početaka Crkve ljudi su svojim ispovijedanjem (priznanjem) potvrđivali ono u što su vjerovali. Na taj su način utvrđivali ono što im po vjeri pripada.

Na žalost, taj je dobar običaj prerastao u obred, jer mnogi izgovaraju Vjerovanje *bez vjere*, ne shvaćajući što zapravo čine.

Neprijatelj nam na različite načine pokušava ukrasti blagoslove koje je Bog pripremio za nas. Ako nam ukrade znanje, ukrast će nam vjeru. A ako nam ukrade vjeru, ukrast će nam ispovijedanje. Na taj način kršćani gube ono što je Bog pripremio za njih u Kristu.

U ovoj sam knjižici rasvijetlio nešto od toga. No, da bi Božji blagoslovi i snaga trajno bili u nama, i mi u njima, ti i ja se moramo **čvrsto držati vjere koju ispovijedamo** (Hebrejima 10:23)!

Drugim riječima, trebamo govoriti Riječ Božju i djelovati na temelju nje. Ne budemo li se čvrsto držali Riječi i govorili ju, nećemo postići ono što je Gospodin planirao za nas.

Kao što sam već rekao, neprijatelj će pokušavati ukrasti tvoju vjeru i priznanje tvojih usta. Govorit će ti kako pogrešno vjeruješ. Uvjeravat će te da nemaš otkupljenje te isticati kako ga moraš zaslužiti. Govorit će ti da još uvijek nisi opravdan. Lagat će ti kako se moraš silno potruditi, ne bi li nekako postigao opravdanje, oproštenje, spasenje i život vječni. Čak će ti slati „vjernike“ i „službenike“ koji će sijati sumnju i nevjeru u tebe.

Nemoj mu dopustiti da te sruši! Odupri mu se čvrst u vjeri! Uzdaj se u Boga i Njegovu Riječ. Ispovijedanjem onoga što jesi, što imaš i što možeš u Kristu, ponizit ćeš svoje neprijatelje i zauzeti mjesto koje ti pripada u Bogu.

Budući da ne govore što im u Kristu pripada, mnogi ljudi žive u sumnjama i porazu. Negativnim ispovijedanjem oni osiromašuju svoje živote.

Bog nam je pokazao način na koji možemo aktivirati Njegovu snagu u svojim životima. Taj se način temelji na načelu vjere i ispovijedanja (priznanja, govorenja). Aktivirajući to načelo, mi otvaramo vrata za dolazak Božjih blagoslova u naše živote.

Dakle, davši nam svoju Riječ, Gospodin je „bacio loptu“ u naše polje i sada smo mi na potezu. Na nama je da otkrijemo što nam sve pripada u Kristu, te da vjerom priznamo i primimo te blagoslove, ispovijedajući ih tako dugo, dok se potpuno ne očituju u našim životima.

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

U ovoj sam knjižici spomenuo samo neke blagoslove koje nam je Otac udijelio u Kristu. No, iznio sam načelo koje „pokreće“ njihov dolazak u naše živote. Ako si na ispravan način shvatio što znači biti vjernik i vjerovati u Krista, uskladit ćeš svoje shvaćanje tih pojmova s Božjim shvaćanjem, te ćeš početi priznavati ono što stoji pisano, a to će ti donijeti mnoštvo blagoslova.

Za početak možeš raspiriti svoju vjeru u vezi s oproštenjem. Priznaj Bogu svoje grijehе i primi Njegovo oproštenje. Zatim Mu zahvali što ti je oprostio.

Ispovijedi svoju vjeru u Kristovo Gospodstvo i uskrsnuće. Priznaj Njegovo Gospodstvo nad svojim životom. Učini to odlučno, bez obzira na misli i osjećaje! Zatim glasno reci: „Vjera moga srca postiže opravdanje, a priznanje usta spasenje!“

Ispovijedi kako si spašen Božjom milošću po vjeri. Zahvali Gospodinu što te spasio i otkupio.

Objavi kako te Bog istrgnuo iz kraljevstva tame i premjestio u Kraljevstvo svog ljubljenog Sina u kojem sada imaš oproštenje grijehа i otkupljenje.

Objavljuj da te Isus opravdao. Zahvaljuj Gospodinu za dar pravednosti i obilnu milost koju izlijeva u tvoj život.

Dakle, vjerom se **slažemo, prihvaćamo i usvajamo**. Vjerom priznajemo ono što piše u Bibliji.

ZNATI I VJEROVATI

Vjernici **izražavaju** svoje slaganje s Bogom, **ispovijedajući** ono što Bog govori.

Riječima, koje izgovaraju, oni potvrđuju kako su prihvatili i usvojili Božje mišljenje i stavove.

Na taj način oponašaju svoga nebeskog Oca, a On to voli pa se pokreće u njihovu korist.

Što djeca više usvajaju Očeve stavove i mišljenja, i što vjernije oponašaju nebeskoga Oca, to se On više očituje u njihovim životima.

Vjernik, koji je ljubljeno dijete Božje, na taj se način sve više i više raduje u svom Bogu.

Tako izgleda život vjere na koji Otac poziva svakoga od nas.

Molitva spasenja

Isus je rekao: „*Ako ustrajete u mojoj nauci, uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi*“ (Ivan 8:31,32). Istina (jedina) će nas, kaže Gospodin, osloboditi. Ta istina proizlazi iz Njegova nauka.

Dragi čitatelju, ako nikada nisi prihvatio Isusa Krista kao svog osobnog Spasitelja, sada je pravi trenutak da to učiniš. Ako si Ga spreman primiti u svoj život, možeš iskrena srca moliti slijedeću molitvu:

„Bože, znam da sam grešnik i da si Ti poslao svog Sina Isusa da umre zbog mojih grijeha i uskrsne zbog mog opravdanja. Sada vjerom primam Isusa u svoje srce i priznajem Ga za svoga Gospodina. Molim Te da mi daš duha mudrosti i otkrivenja kako bih Te potpuno upoznao i da prosvijetliš oči mog srca kako bih mogao vidjeti koliku nadu

Spašen sam! SLAVLJEN NEKA JE BOG!

pruža Tvoj poziv. Hvala Ti za spasenje koje sada imam zahvaljujući Tvojim milosti. Amen.“

Svaki dan čitaj Bibliju i moli spontane molitve nadahnute Božjom Riječju i Duhom Svetim.

Pronađi dobru Crkvu, počni redovito dolaziti na sastanke i imaj neprekidno zajedništvo s vjernicima.

„Neka te blagoslovi Jahve i neka te čuva! Neka te Jahve licem svojim obasja, milostiv ti bude! Neka pogled svoj Jahve surati na te i mir ti donese!“ (Brojevi 6:24-26).

g l **Gledajte naš!** a s

Gledajte emisiju "Riječ Života" na OTV-u i
VTV-u četvrtkom i subotom
(vrijeme emitiranja provjerite u TV programu).

k a t a l o g **Naručite!** a l o g

NARUČITE BESPLATNI
KATALOG KRŠĆANSKIH
KNJIGA, GLAZBE I
PROPOVIJEDI!

Kontakt adresa:

Kršćanski centar "Riječ Života", Zagreb
P.P. 205, 10040 Zagreb – Dubrava
e-mail: zagreb@rijeczivota.hr;
web: <http://www.rijeczivota.hr>
telefon: 01/2911-942, 01/ 6159-068,
fax: 01/6119-734

Izbor iz kataloga

glazba

Zbor K.C. "Riječ Života"

Čudesan
Dižemo ruke
Emanuel, s nama Bog
Moj Isus, moj Gospod
Sada je vrijeme
Sve po vjeri u ime Isus

Djeca K.C. "Riječ Života"

Biblija
Hop, hop poskočimo
Isus moj je superheroj
Sretan sam s Isusom
Tu sam ja

Emet Flare

Waking on Water

Izbor iz kataloga

knjige

D.A. Šicko

2 vrste vjere
Biblija?!
Bit ćete kao bogovi
Bitka za pravednost
Bitke bogova
Bog koji provida
Činiti Isusova djela
Iscjeljenje - kako i zašto?
Na putu svetosti, na putu sile
Ovlašteni voditelji, ovlašteni sljedbenici
Osloboditi zarobljene
Poziv na obnovu, poziv na reformaciju
Religiozni supermarket
Skriveni neprijatelji
Tvoj dar, tvoja služba
Upravitelji povijesti
Vlast, vjernost, crkva
Za tebe u Kristu

D.A. Šicko & Željka Rupčić

Temeljna biblijska učenja

Richard Bennett

Katolicizam - istočno od raja
Daleko od Rima, bliže Bogu
Od tradicije do istine

Greg Brown

Priprema za bračni savez

dr Ulf Ekman

Duhovno vodstvo
Rođen za pobjedu
Židovi narod budućnosti

knjige

Arthur Gesswein

Progonjen, ali ne napušten

Kenneth E. Hagin

Došao sam do pakla
Kako osloboditi svoju vjeru
Štvarna vjera
Što je vjera
Vjernikov autoritet

Benny Hinn

Dobro jutro, Duše Sveti

Rick Joyner

Dva stabla u vrtu

R.T. Kendall

Osjetljivost duha

Michael Landsman

Pomoćne službe

Gordon Lindsay

John G. Lake – apostol za Afriku

Scott MacLeod

Zmije u predvorju

Ron McIntosh

U potrazi za probuđenjem

Bob Mumford

Kako nas Bog vodi

Stan Nillson

Krvni savez

T.L. Osborn

Božji plan ljubavi
Izvan svetišta
Zašto?

John Osteen

6. čulo vjera
Rijeke žive vode

Frank E. Peretti

Prodor u svijet tame
Tončica

Šimun Petar

Razmišljam, dakle postojim
Reformacija u RH i BiH

C. D. Pierce i R. Wagner

Sytsema

Kada Bog govori

Linsay Roberts

Božji šampioni - dječja
slikovnica

R.W. Schambach

Čudesa

vlač. Elwood Scott

Raj – sveti grad i slava

Bill Sharples

Gospodine, ali ja sam baptist

John L. Sherill

I govore drugim jezicima...

Lester Sumrall

Hrabrost za pobjedu

C. Peter Wagner

Sloboda od duha religije
Crkva koja se mijenja

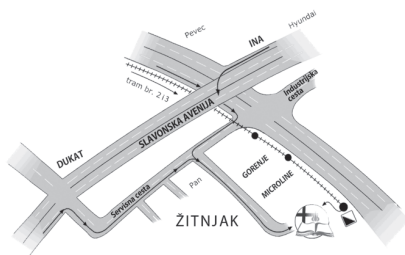
Novi zavjet

Radosna vijest - Evanđelje
Isusa Krista

Posjetite nas!

1. Kršćanski centar "Riječ Života" ZAGREB

ADRESA SASTAJANJA: Žitnjak bb, Zagreb
BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 18h
ADRESA ZA PISMENE POŠILJKE: P.P. 205, 10040 Zagreb - Dubrava
TEL: 01/2911-942
EMAIL: zagreb@rijeczivota.hr
WEB: <http://www.rijeczivota.hr/>

2. Kršćanski centar "Riječ Života" BJELOVAR

ADRESA SASTAJANJA: M. Bogovića 5, 43000 Bjelovar
BOGOSLUŽJA: subotom u 18h MOLITVA: utorkom 19 sati
TEL: 0095/2727-774, Darko Janžek
EMAIL: bjelovar@rijeczivota.hr

3. Misijska postaja "Riječ Života" ČAZMA

ADRESA SASTAJANJA: Hrvatskih branitelja b.b., 43240 Čazma
BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 18h MOLITVA I SLAVLJENJE: srijedom 19 sati
TEL: 099/2727-774, Darko Janžek
EMAIL: cazma@rijeczivota.hr

4. Kršćanski centar "Riječ Života" DUBROVNIK

ADRESA SASTAJANJA: Augusta Šenoa 2, 20000 Dubrovnik
BOGOSLUŽJA: četvrtkom u 19h, nedjeljom u 10h
TEL: 091/7952-789, pastori Robert i Paola Starčić
EMAIL: dubrovnik@rijeczivota.hr

5. Misijska postaja "Riječ Života" KARLOVAC

ADRESA SASTAJANJA: Jurja Haulika 2, 47000 Karlovac
BOGOSLUŽJA: subotom od 18h
TEL: 099/5934 058, Damir Meštrović
EMAIL: pkfabijanic@inet.hr

6. Misijska postaja “Riječ Života” KORČULA - Blato

ADRESA SASTAJANJA: dvorana Zadrugnog doma Vela Luka, Obala 2

BOGOSLUŽJA: svakog drugog petka u 19h

TEL: 091/7952-789, Robert Starčić

7. Kršćanski centar “Riječ Života” OSIJEK

ADRESA SASTAJANJA: Opatijska 26f (JUG II), 31000 Osijek

BOGOSLUŽJA: srijedom u 19h, nedjeljom u 18h

TEL: 031/563-398, pastori Slavko i Marica Tutić

EMAIL: osijek@rijeczivota.hr

8. Kršćanski centar “Riječ Života” PULA

ADRESA SASTAJANJA: Via Moncanor 15

BOGOSLUŽJA: srijedom u 19h, nedjeljom u 10h

TEL: 091/734-2496, Petar Fabijanić

EMAIL: pula@rijeczivota.hr

9. Kršćanski centar “Riječ Života” SISAK

ADRESA SASTAJANJA: Ulica M. Držića 22

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 11h

TEL: 091/7674-281, pastori Milan i Monika Bajić

EMAIL: sisak@rijeczivota.hr

10. Misijska postaja “Riječ Života” SLAVONSKI BROD

ADRESA SASTAJANJA: Ulica Matije Mesića 1, 35000 Slavonski Brod

SLUŽBE: četvrtkom u 18h, nedjeljom u 10h

TEL: 098/688-135, 091/7890-391, pastor Goran Koncoš

EMAIL: slavonskibrod@rijeczivota.hr

11. Kršćanski centar “Riječ Života” SPLIT

ADRESA SASTAJANJA: Varaždinska 53, 21000 Split

BOGOSLUŽJA: nedjeljom 10 sati

TEL: 091/5001-214, pastor Drago Zrno

EMAIL: split@rijeczivota.hr

12. Misijska postaja “Riječ Života” ŠIBENIK

ADRESA SASTAJANJA: Zagorska 14, 22000 Šibenik

BOGOSLUŽJA: nedjeljom u 18h

TEL: 091/2311-977, Danijel Fištrek, 091/7380-879, Ronaldo

EMAIL: sibenik@rijeczivota.hr

13. Misijska postaja “Riječ Života”, RIJEKA

ADRESA SASTAJANJA: Prostor mjesnog odbora Školjić, Ulica Žrtava fašizma 2/II

BOGOSLUŽJA: svake druge i četvrte subote od 17.00 sati

TEL: 091/734-2496, Petar Fabijanić

EMAIL: pula@rijeczivota.hr

14. Misijska postaja “Riječ Života”, ROVINJ

TEL: 091/734-2496, Petar Fabijanić

15. Kršćanski centar “Riječ Života” VARAŽDIN

ADRESA SASTAJANJA: Sajmište 12, 42000 Varaždin
BOGOSLUŽJA: srijedom u 19h, nedjeljom u 17h
TEL: 091/2311-977, Danijel Fištrek
EMAIL: varazdin@rijeczivota.hr

16. Kršćanski centar “Riječ Života” VIROVITICA

SASTANCI: 33000 Virovitica, po dogovoru
TEL: 095/2727 778, Monika Krznar
EMAIL: cazma@rijeczivota.hr

17. Misijska postaja “Riječ Života” ZLATAR

ADRESA SASTAJANJA: Lovrečan 12, 49250 Zlatar
SLUŽBE: nedjeljom 10 sati
KONTAKT OSOBA: Damir Meštrović (099/5934-058), Marina Kaplić
(091/7991-576)

